

Holger K. Nielsen (SF):

Lige igen et supplerende spørgsmål: Er ministeren vidende om, hvor længe før den 21. februar forsvarschefen havde begået sit helt private diplomati?

Jeg synes, at man kan diskutere, hvor stor betydning det her har, men for mig er det et meget principielt spørgsmål, det her. Det er, hvilken politisk rolle forsaret og militæret skal have. Og jeg blev meget overrasket, da jeg fandt ud af, at der tilsyneladende havde været en konflikt mellem forsvarschefen og den demokratisk valgte regering på det her punkt.

Og jeg må sige, jeg er yderligere overrasket i dag, hvor jeg så får at vide, at tilsyneladende længe før forsvarschefen orienterer regeringen om, at han foreslår den finske kandidat, har han helt af sig selv gennemført sin egen udenrigspolitik, helt af sig selv arbejdet i kulisserne for en bestemt person. Og jeg tager slet ikke stilling til, om den person er rigtig eller forkert. Jeg tager kun stilling til, at vi har en forsvarschef, der tilsyneladende fører sin helt, helt egen private udenrigspolitik. Kan det virkelig være acceptabelt for et demokratisk samfund?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg hæftede mig ved ministerens beskrivelse af, at danske repræsentanter i komiteerne, det må vel så også gælde den sikkerhedspolitiske komité, skulle have, som ministeren udtrykte det, et vist råderum. Kunne ministeren ikke beskrive lidt nærmere måske, hvad det råderum og den bemyndigelse kommer til at bestå i?

For vi er jo enige om, at den består ikke i, at man kan stemme i militærkomiteen, for det kan man ikke, men kan man f.eks. deltage i afgørelser i den sikkerhedspolitiske komité? Kan man bestride formandsposten i den sikkerhedspolitiske komité?

Og hvilke retningslinjer kommer der fra regeringens side med hensyn til danske repræsentanters optræden i den sikkerhedspolitiske komité? Jeg synes, ministerens formulering om et vist råderum ikke er egnet til at berolige mig i hvert fald.

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal understrege, at vi i Dansk Folkeparti mener, at man fra start af slet ikke burde have stemt, slet ikke burde have deltaget i den komités arbejde, men det har regeringen nu besluttet sig for at Danmark skulle gøre i den pågælden-

de periode, hvor også valget af Hägglund har fundet sted.

Når det så er sagt, vil jeg spørge forsvarsministeren: Er det ikke normalt, at danske repræsentanter, der deltager i den slags internationalt arbejde, komiteer og lignende, får henvendelser fra andre lande, som har kandidater til hverv inden for sådanne komiteer, eksempelvis formandsposten, og drøfter sådanne ønsker fra andre lande med de lande, måske også med andre lande igen?

Og jeg vil også godt spørge forsvarsministeren: Er det ikke korrekt forstået, at hvis regeringen havde villet give forsvarschefen besked om, at han skulle stemme på den italienske kandidat til formandsposten, så havde man kunnet gøre det via en klar instruks?

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg synes, det er vigtigt for mig at gentage, hvad jeg har svaret på det foregående spørgsmål. Jeg sagde faktisk til hr. Keld Albrechtsen og hr. Holger K. Nielsen: Som en generel betragtning må man naturligvis have et vist råderum til at arbejde for danske prioriteter, f.eks. inden for det militærfaglige område, inden for de retningslinjer, som er udstukket af en til enhver tid siddende regering. Sådan foregår det i alle komiteer.

Jeg har ikke sagt noget om den udenrigs- og sikkerhedspolitiske komité, og jeg synes også, at det måske ikke er det bedste forum at tage diskussionen i her i spørgetiden, idet regeringen jo klart har redegjort for i Det Udenrigspolitiske Nævn, at regeringen kommer tilbage med en definition af den politik, der skal føres i fremtiden på forbeholdsområdet, når det gælder valg, som en opfølgning på den debat, der har været i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Imidlertid er det nemt at komme tilbage nu og sige: Jamen det var helt forkert, at man stemte. Men på det tidspunkt var det regeringens opfattelse, at vi kunne deltage i valget. Som jeg tidligere har redegjort for i Det Udenrigspolitiske Nævn, var det sket tre gange tidligere, og det var vores opfattelse, at vi var i overensstemmelse med Folketingets pålæg til regeringen om at deltage aktivt i drøftelserne med henblik på at sikre danske interesser etc. etc. – for nogenlunde præcist at gentage Folketingets vedtagelser her i salen.

Så man skal ikke fortolke, at der ligger mere eller mindre end det, jeg har sagt. Og det, jeg har sagt, er altså endnu en gang, at i den konkrete